

, dnia 24. 01. 2024 r.

MRiPS

KG233633

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej	
KANCELARIA GŁÓWNA	
Data wpływu:	2024 -01- 29
L. dz.	RRP-11457-1624

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Szanowna Pani
Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

**PETYCJA W SPRAWIE ŚWIADCZEŃ EMERYTALNYCH I RENTOWYCH FUNKCJONARIUSZY
SŁUŻB MUNDUROWYCH**

W tym piśmie pragnę zwrócić uwagę na brak właściwego uregulowania w polskich przepisach prawa kwestii emerytur dla byłych wojskowych i funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy po zakończeniu służby podjęli pracę jako pracownicy cywilni lub w sektorze prywatnym. Sytuacja dotyczy żołnierzy i funkcjonariuszy, którzy zakończyli służbę przed 01.01.1999 r.

OPIS SYTUACJI

W kwietniu 1998 r., po 28 latach wysługi, zostałem przeniesiony w stan spoczynku ze względu na stan zdrowia – II grupa inwalidzka w związku ze służbą wojskową. Po dojściu do zdrowia podjąłem pracę jako pracownik cywilny wojska, a także w sektorze prywatnym. Łącznie przepracowałem ponad 15 lat.

Jako rencista i jednocześnie pracownik, płaciłem składki: emerytalną, rentową, wypadkową i chorobową. W konsekwencji, po osiągnięciu wieku emerytalnego, korzystam tylko z renty wojskowej, a na koncie ZUS mam zgromadzone prawdopodobnie około 150000 zł.

PRAWODAWSTWO

Obowiązujące prawo nie uwzględnia interesów żołnierzy pełniących służbę przed 01.01.1999 r.

Co ciekawe, ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin z 12.05.2022 r., o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin, Dz.U. poz. 1115 wprowadza od 1 stycznia 2025, **zmiany w naliczaniu świadczeń emerytalnych i rentowych, które nie przyniosą zmian naliczania świadczeń dla żołnierzy, którzy ukończyli służbę przed 01.01.1999 r.** Przepisy są niejasne i dotyczą wyłącznie żołnierzy pełniących służbę po 01.01.1999 r., a osoby pełniące służbę przed podaną datą zostały pominięte.

Z kolei, wyroki Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego, argumentacja polityków i urzędników z Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej - rządów sprzed 2024 r. - oraz nowelizacje przepisów, w mojej opinii, nie są przekonujące.

Jedynie w II RP wypracowano regulacje prawne, odzwierciedlające sprawiedliwe rozwiązania emerytalne dla wojskowych. Żołnierz, po odejściu ze służby, miał możliwość wpłacania pieniędzy na wybrany fundusz emerytalny.

W III RP kwestie związane z przejściem żołnierzy na emeryturę nie zostały rozwiązane zgodnie z zasadami sprawiedliwości społecznej. Jedynymi próbami rozwiązania były manipulacje polityczne rządów po 2015 r.

Po 2010 r. emerytowani żołnierze, którzy osiągnęli wiek emerytalny, a pracowali w cywilu, zaskarżali ZUS do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o wypłatę składek. Sądy wydawały orzeczenia na korzyść powodów, ponieważ kwestia nie była uregulowana zgodnie z przepisami Konstytucji RP.

Niekorzystna zmiana nastąpiła po 2015 r., po wejściu w życie rozporządzenia Rady Ministrów, za rządów premier Beaty Szydło. W tym akcie prawnym zabroniono funkcjonariuszom służb mundurowych, pobierającym świadczenia, ubiegania się o drugie świadczenie z ZUS lub rozliczenie zapłaconych składek. Nowelizacja ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z 14.02.2020 r. usankcjonowała rozporządzenie Rady Ministrów.

W obowiązującym systemie istnieje możliwość przeliczenia emerytury w Wojskowym Biurze Emerytalnym i ZUS-ie i wybór korzystniejszej w jednej z tych instytucji. Dla żołnierzy, którzy mają ponad 20 lat wystugi, przelicznik ZUS jest niekorzystny. **Dotyczy to tylko przeliczenia w ZUS. Biura Emerytalne nie mogą doliczyć lat wystugi i składek.**

Wprowadzone rozwiązania są niezgodne z Konstytucją RP i przepisami prawa. Poszkodowani nie pozostawiają tej sprawy bez echa, czego dowodzą liczne petycje i pozwy, chociażby ostatnia petycja wielokrotna 35-2023 dotycząca nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności art. 95.

Pokrzywdzeni, podejmujący się rozwiązania tej sprawy, są ignorowani, a sentencje sędziowskie oraz odpowiedzi ministerstwa odwołują się do przepisów ustalanych w ramach partykularnych interesów partii rządzącej w danej kadencji.

Tłumaczenia, że m.in. pieniądze wpłacane na ZUS są przymusowe i tego wymaga system, nie są wystarczające i wiarygodne.

Co prawda, orzeczenia wydane przez Sąd Najwyższy w tych sprawach, opierają się na obowiązujących przepisach, np. orzeczenie Sądu Najwyższego z 15.12.2021 r., sygn. UZD 17/21, orzeczenie Sądu Najwyższego z 3.08.2023 r., sygn. USK 2/23. Natomiast, w istocie, naruszają podstawowe prawa obywatela RP, które są zawarte w Konstytucji. Naruszono tu przede wszystkim:

- art. 2. – zasadę praworządności;
- art. 22. – zasadę wolności gospodarczej;
- art. 32. – pkt 1, 2 – zasady równości i niedyskryminacji wobec prawa;
- art. 77. – pkt 1,2 – prawo do wynagradzania szkody.

Rozumiem działanie systemu emerytalnego, ale wpłaciłem składki, które nie zostały i nie zostaną przekazane na rzecz mojej emerytury lub innych świadczeń.

Według założeń systemowych składka została pobrana należnie, ale według reguł sprawiedliwości społecznej i uczciwości wobec obywatela regulacja ta już nie jest sprawiedliwa, ponieważ nie uwzględnia jego interesów.

Sytuacja wygląda mniej więcej tak, jakbym umieścił pieniądze w banku na lokacie, a chcąc je wypłacić otrzymałbym odpowiedź z banku, że pieniądze zostały prześięgowane na pożyczkę i mnie już się nie należą.

Szczególnie krzywdzące są niespójne rozwiązania ustawy dla żołnierzy pełniących służbę przed 1999 r., które dyskryminują ich pozycję względem naliczania emerytury z ZUS.

ROZWIĄZANIA W INNYCH PAŃSTWACH UE I NATO

Sytuacja prawna mundurowych pracujących na emeryturze lub rencie w państwach UE i NATO jest uregulowana w sposób uwzględniający interesy tych osób. Można tu wyróżnić dwa systemy:

- powszechny system ubezpieczeń, w ramach którego wyliczana jest emerytura za pracę w wojsku i poza nim – co oznacza sprawiedliwe rozliczenie składek za wszystkie okresy pracy;
- dualny system ubezpieczeń, gdzie 2 niezależne instytucje wypłacają świadczenia za pracę w wojsku i poza nim.

PODSUMOWANIE

Dlaczego osoby, które służyły państwu, narażając zdrowie i życie, są traktowane w taki sposób, a ich pieniądze odkładane latami w ZUS nie należą się za uczciwą pracę i służbę państwu.

Czy 15 lat przepracowanych po zakończeniu służby na rzecz państwa, a tym samym chęć bycia aktywnym zawodowo, to nieważny epizod w życiu, który należy wymazać lub się go wstydić?

Takich przypadków, jak mój, jest o wiele więcej, nawet około 70 000 tys. (byłych funkcjonariuszy służb mundurowych). Być może jedna osoba nie generuje większych wpływów podatkowych, ale w skali wszystkich osób w podobnej sytuacji, to już wymierne

korzyści dla państwa, nie tylko w wymiarze należności wpłacanych do ZUS-u, ale także różnych podatków konsumpcyjnych.

Opłacanie składek nie było moim widzimisię, tylko obowiązkiem nałożonym przez państwo. Tyle że, po uzyskaniu wieku emerytalnego, nie otrzymałem ekwiwalentu ze składek płaconych na rzecz mojej przyszłej emerytury.

Dlatego, nie tylko ja, liczę na poprawne skonstruowanie przepisów i zadośćuczynienie w postaci sprawiedliwego przeliczenia emerytury ze składek, które wpłacałem przez 15 lat do ZUS-u.

Jestem przekonany, że przekazanie zgromadzonych środków do Wojskowego Biura Emerytalnego i przeliczenia emerytury lub jednorazowa wypłata nadpłaconych środków z ZUS-u byłyby dogodnymi i sprawiedliwymi możliwościami rozwiązania tej patowej sytuacji.

Nie tylko ja, ale i tysiące osób, czekają na odpowiednie skonstruowanie przepisów, które nie będą godziły w obywateli, w ich godność, a także wiarę w państwo, któremu służyli i byli gotowi oddać życie.

Pytanie dla rządzących, na które nie oczekuje odpowiedzi:

-jaką wartość przedstawia Ojczyzna gdzie politycy uchwalają ustawy oparte na łamaniu prawa i krzywdzie obywateli,

-jak wartościowe jest prawo w kraju, w którym sumienny student prawa po pierwszy roku studiów wskaże sędziom TK, SN, Prezydentowi oraz „wybitnym prawnikom” Art.

Konstytucji RP, które naruszyli?! Pragnę zwrócić uwagę na fakt ciągłego manipulowania emeryturami Polaków, na niekorzyść emerytów. Gdyby nie było takich manipulacji to setki tysięcy emerytów nie potrzebowałoby dodatkowej pomocy od państwa!

Bardzo proszę o pochylenie się nad sprawą zarówno moją, jak i tysięcy osób, które powierzyły swoje ciężko wypracowane środki na emeryturę.

pracy cywilnej, przez co zwiększa wysokość pobieranej przez siebie emerytury⁵. De facto z możliwości tej nie mogą skorzystać tylko byli funkcjonariusze z bardzo długim stażem służby, który pozwala na ustalenie im maksymalnej wysokości emerytury od razu po zwolnieniu ze służby.

Kwestie związane z ewentualnym podwyższeniem maksymalnego wymiaru emerytur „funkcjonariuszy mundurowych”, należą do kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministra Obrony Narodowej. Kształtowanie systemu zaopatrzenia emerytalnego nie leży bowiem w gestii Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Niemniej jednak należy zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego zasada proporcjonalności nie wyklucza rozpiętości wysokości świadczeń w porównaniu z rozpiętością wysokości zarobków i składek⁶. Przypomnieć też trzeba, że świadczenia emerytalne z systemu zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy oraz żołnierzy zawodowych są finansowane wyłącznie z budżetu państwa.

Zgodnie z przepisami art. 95 ust. 1 *ustawy emerytalnej*, art. 7 *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy* i art. 7 *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych*, emeryt „mundurowy”, pozostający w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., może pobierać tylko jedną z przysługujących mu emerytur – emeryturę „mundurową” albo emeryturę z FUS, co potwierdził Sąd Najwyższy w powiększonym składzie, (tj. uchwałą składu 7 sędziów z dnia 15 grudnia 2021 r., sygn. akt III UZP 7/21⁷). Nie może mieć wypłacanych obu świadczeń, ponieważ w wymiarze przysługującej mu emerytury mundurowej mogą być uwzględniane nie tylko okresy zawodowej służby, ale także okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w *ustawie emerytalnej*, mimo że nie są to okresy zawodowej służby. Pozwala to na uwzględnienie w wymiarze emerytury mundurowej (przysługującej bez względu na wiek), okresów ubezpieczenia, które uprawniają do emerytury z systemu ubezpieczeń społecznych dopiero po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Z tego powodu osoba, która wstąpiła do służby przed dniem 2 stycznia 1999 r. może pobierać tylko jedną z przysługujących emerytur: emeryturę mundurową (obliczoną za okresy służby oraz „cywilnej” pracy) albo emeryturę z FUS.

Z inną sytuacją mamy do czynienia natomiast w przypadku osób, które po raz pierwszy wstąpiły do służby po dniu 1 stycznia 1999 r., ponieważ w wymiarze emerytury mundurowej przyznawanej takiej osobie, co do zasady, są uwzględniane wyłącznie okresy zawodowej służby⁸. Żadne okresy zatrudnienia (ubezpieczenia) nie mogą być uwzględnione przy obliczaniu kwoty tej emerytury. Emeryt mundurowy po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego może uzyskać prawo do drugiej emerytury z powszechnego ubezpieczenia społecznego, która zostanie obliczona wyłącznie za „cywilne” okresy zatrudnienia (ubezpieczenia). W tym przypadku mogą być wypłacane obie emerytury, gdyż każdy z systemów, tzn. zaopatrzeniowy i ubezpieczeniowy, realizuje wyłącznie własne zobowiązania, a budżet państwa nie jest obciążony finansowaniem zwiększenia emerytury mundurowej z tytułu okresów składkowych i nieskładkowych

⁵ Na co wskazał Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w odpowiedzi na dezyderat numer 289 Komisji do Spraw Petycji w sprawie uprawnień emerytalnych w ramach systemu zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych oraz powszechnego systemu emerytalnego, znak pisma: BMP-0718-6-5/2022/LW.

⁶ Zob. np. wyrok TK z dnia 30 maja 2000 r., sygn. akt K 37/98 oraz z dnia 4 grudnia 2000 r., sygn. akt K 9/00.

⁷ Podjętej po rozpoznaniu na rozprawie, zagadnienia prawnego przedstawionego do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2021 r., sygn. akt III UZP 5/21.

⁸ Art. 15a i art. 18e *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych* oraz art. 15a, art. 15d i art. 18e *ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy*. Zaznaczyć jednak należy, że wyłom od tej generalnej zasady wprowadziła niedawna (obowiązująca od dnia 10 czerwca 2022 r.) nowelizacja systemu emerytur mundurowych (zob. *ustawę z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, (...) oraz niektórych innych ustaw* – Dz. U. poz. 1115), lecz tylko dla tych funkcjonariuszy i żołnierzy zawodowych, którzy zostali przyjęci do służby po raz pierwszy po 1 stycznia 1999 r., ale przed 1 października 2003 r. oraz mają co najmniej 25 lat służby. Na mocy tej nowelizacji okresy przypadające przed służbą i po służbie mogą być bowiem doliczone na wniosek funkcjonariusza lub żołnierza do usługi emerytalnej. Funkcjonariusze i żołnierze uzyskali uprawnienie doliczania do usługi emerytalnej mundurowej również lat pracy cywilnej w wymiarze 1,3% za każdy rok pracy. Doliczanie będzie mogło trwać do czasu osiągnięcia pełnej emerytury, tj. 75% podstawy jej wymiaru (przy czym warunkiem koniecznym jest osiągnięcie 25 lat służby). Grupa funkcjonariuszy i żołnierzy, których dotyczy to rozwiązanie, w momencie podejmowania decyzji o przejściu na emeryturę, ma zatem do wyboru dwie możliwości. Pierwsza - to doliczenie do emerytury mundurowej pracy cywilnej i tym samym pobieranie tylko emerytury mundurowej. Druga możliwość - to pozostanie na dotychczasowych zasadach wyliczania emerytury, czyli niedoliczanie do emerytury mundurowej pracy cywilnej i zachowanie prawa do dwóch emerytur, tj. emerytury mundurowej i emerytury z systemu powszechnego (za pracę cywilną - po spełnieniu warunków wieku 60/65 lat).

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Departament Ubezpieczeń Społecznych
DUS-II.055.15.2024.CG
Warszawa, dnia 2024-04-29 r.

Szanowny Panie,

działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w związku z Pana petycją w sprawie świadczeń emerytalnych i rentowych funkcjonariuszy służb mundurowych, Departament Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie kompetencji ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, uprzejmie wyjaśnia, co następuje.

Z przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych¹ wynika, że osoba uprawniona do emerytury mundurowej może mieć, z tytułu pracy objętej ubezpieczeniem społecznym, przyznaną drugą emeryturę na podstawie ww. ustawy, jeżeli spełnia wymagane warunki bez uwzględnienia okresów zawodowej służby. Zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej, przy ustalaniu uprawnień do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej „FUS”) i obliczaniu jej wysokości nie uwzględnia się okresów zawodowej służby, jeżeli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury „mundurowej”. Trzeba zaznaczyć, iż powyższy przepis jest konsekwencją regulacji zawartych w systemie zaopatrzenia emerytalnego², które wykluczają możliwość uznania za okresy składkowe, w rozumieniu ustawy emerytalnej, okresów służby funkcjonariuszy i żołnierzy, którzy nabyli prawo do emerytury mundurowej.

W wymiarze emerytury mundurowej przyznanej osobie, która wstąpiła do zawodowej służby przed dniem 2 stycznia 1999 r.³, mogą być natomiast uwzględniane nie tylko okresy zawodowej służby, ale także okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w ustawie emerytalnej. Okresy składkowe (poprzedzające służbę w wymiarze 3 lat⁴) są liczone po 2,6% podstawy wymiaru, a więc w znacznie korzystniejszym wymiarze niż w systemie ubezpieczeń społecznych. Przy czym, nie w każdym przypadku w wysokości emerytury „mundurowej” są uwzględnione wszystkie udowodnione okresy zatrudnienia (ubezpieczenia). Każdy system zabezpieczenia emerytalnego określa bowiem maksymalną wysokość świadczenia, która nie może być przekroczona, chociażby miało to oznaczać, że nie wszystkie udowodnione okresy będą uwzględnione w wymiarze świadczenia.

Maksymalny wymiar emerytury mundurowej określa art. 18 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Kwota emerytury mundurowej, bez uwzględnienia dodatków pielęgnacyjnego, dla sierot zupełnych, kombatanckiego i za tajne nauczanie, nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru. Zatem lata pracy „w cywilu” skutkują wymiennie tylko w przypadku emerytów, którzy nie osiągnęli przyjętego przez ustawodawcę maksymalnego wymiaru emerytury mundurowej. Analogiczna regulacja jest zawarta w art. 18 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych.

W praktyce jednak, większość emerytów którzy mają ustaloną emeryturę na podstawie art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, korzysta z możliwości doliczenia do wysługi emerytalnej okresów

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, z późn. zm., dalej powoływanej jako „ustawa emerytalna”.

² Art. 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 242), dalej powoływanej jako „ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych”, oraz art. 4 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2023 r. poz. 1280, z późn. zm.), dalej powoływanej jako „ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy”.

³ Art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy.

⁴ Co do pozostałych okresów składkowych stosuje się przelicznik po 1,3% podstawy wymiaru za rok.

zanim świadczeniobiorca osiągnie wiek uprawniający do emerytury z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych.

Należy również nadmienić, że art. 67 ust. 1 Konstytucji RP (a więc podstawowa regulacja odnosząca się do systemu emerytalnego) nie wymaga od ustawodawcy stworzenia jednego dla wszystkich obywateli systemu zaopatrzenia społecznego. Ustawodawca jest więc uprawniony do wprowadzenia obok systemu powszechnego, systemów odrębnych dla określonych grup zawodowych, opartych na innych zasadach, korzystniejszych niż w systemie powszechnym, uzasadnionych np. szczególnymi warunkami pełnienia służby (art. 19 Konstytucji). W konsekwencji, jest też dopuszczalne ustalenie przez ustawodawcę warunków nabywania uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych z systemów odrębnych i metody obliczania ich wysokości w inny sposób niż w systemie powszechnym, jak i określenie, czy i w jakim zakresie okres aktywności zawodowej innej niż służba (praca), z tytułu której powstaje prawo do świadczeń z systemu odrębnego, wpływa na wysokość świadczenia z systemu odrębnego. Ustawodawcy przysługuje także swoboda ustalania, czy świadczenia emerytalno-rentowe, przysługujące z korzystniejszego systemu odrębnego, mogą być kumulowane ze świadczeniami emerytalno-rentowymi z innego systemu zabezpieczenia społecznego, w tym z powszechnego systemu emerytalnego.

Można przy tym wskazać, że również Europejski Trybunał Praw Człowieka akceptuje uprawnienie państwa – strony Konwencji o ochronie prawa człowieka do samodzielnego kształtowania systemu zabezpieczenia społecznego, w tym do wprowadzenia zasady wypłaty jednego świadczenia⁹.

Mając powyższe na uwadze, nadal istnieją przesłanki do utrzymania obowiązku odprowadzania składek emerytalnych od przychodów emerytów mundurowych (z tytułu wykonywania pracy), chociaż nie jest z nim związany obowiązek wypłaty świadczenia emerytalnego z systemu powszechnego.

Za takim stanowiskiem w tej kwestii przemawia ponadto publicznoprawny (a nie prywatnoprawny) charakter składki na ubezpieczenie emerytalne, potwierdzony zarówno orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z dnia 4 listopada 2015 r. (sygn. akt K 1/14), Trybunał zaakceptował i przytoczył m. in. wyrok SN z dnia 4 czerwca 2008 r. (sygn. akt II UK 12/08)¹⁰, dotyczący charakteru składki na ubezpieczenie emerytalne. Podkreślono w nim mianowicie, że „system emerytalny oparty na zasadach ubezpieczeniowych charakteryzuje się przymusem ubezpieczenia społecznego związanym ściśle z obowiązkiem odprowadzania składek, a powstający z mocy przepisów ustawy systemowej stosunek ubezpieczenia społecznego ma charakter publicznoprawny. Inaczej rzecz ujmując, środki na ubezpieczenie społeczne, w szczególności emerytalne, są i będą przeznaczane na wypłatę świadczeń dla innych podmiotów, aniżeli ich płatnik i w tym znaczeniu są środkami publicznymi, podlegającymi ściągnięciu oraz zabezpieczeniu na zasadach dotyczących składek na ubezpieczenia społeczne”.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że na posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji w dniu 25 kwietnia br., która rozpatrywała petycję nr BKSP-144-IX-775/23, przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zadeklarowali podjęcie wspólnych prac nad tym zagadnieniem.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku

z up. Dyrektora
Zbigniew Wasiak

⁹ Zob. w tej kwestii uzasadnienie ww. uchwały SN z dnia 15 grudnia 2021 r., gdzie przywołano decyzję Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 11 grudnia 2018 r. nr 39247/12 (LEX nr 2626955) i nr 41178/12 (LEX nr 2627060).

¹⁰ OSNP nr 21-22/2009, poz. 291.

Naczelnik
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/